

תזכיר חוק

א. שם החוק המוצע:

חוק הסרת תוכן המהווה עבירה מרשת האינטרנט, התשע"ו-2016

ב. מטרת החוק המוצע ועיקריו:

כללי -

ההתפתחויות הטכנולוגיות שחלו בשנים האחרונות והשימוש הגובר ברשת האינטרנט (המרשתת) ובכלל זה ברשתות החברתיות, מאפשרים קיום שיח ציבורי באופן נגיש, זמין ובעלות מזערית ובכך למעשה מגשימה את הזכות החוקתית לחופש הביטוי, המהווה אבן יסוד לשיטת המשטר הדמוקרטית הנהוגה במדינת ישראל, זכות הזוכה למעמד איתן ורב שנים בשיטת המשפט הישראלית. לצד היתרונות כאמור, יש המנצלים את הרשת לביצוע עבירות, כגון: פרסום דברי הסתה לאלמות או לטרור, עבירות מין, פרסומים שיש בהם פגיעה שאינה מוצדקת בפרטיותו של אדם, ועוד.

בעת האחרונה קיימת מגמה גלובאלית של עלייה בהיקף השימוש באינטרנט לצורך פרסום תכנים מזיקים, מגמה שהובילה, בין היתר, לעלייה ברף האלימות ובהסתה לטרור במדינות שונות בעולם. המאמץ למיגור תופעות אלה הוא מאמץ חוצה גבולות המצריך שיתוף פעולה בין ממשלות ושיטות משפט שונות. גם מדינת ישראל מתמודדת בעת האחרונה עם תופעה זו ובשל כך עולה הצורך להרחיב את ארגז הכלים המשפטיים על מנת להתמודד עמה, כמו גם נדרש להעצים את היכולת לשותף פעולה עם מדינות שונות לצורך הסרת תכנים אלו.

במקרים מסוימים, כשמדובר בפרסומים אסורים באינטרנט - בהינתן מאפייניו, ובכלל זה הזמינות, המהירות, הנגישות, האנונימיות, התפוצה הרחבה והגלובליות - הדבר טומן בחובו סיכונים ממשיים לביטחונו של אדם, לביטחון הציבור או לביטחון המדינה, וזאת, בין שהאתר שבו פורסם התוכן מאוחסן בשרת בישראל ובין שהוא מאוחסן בשרת מחוץ לישראל. הצעה זו עניינה הוספת כלי נוסף בהתמודדות רשויות התביעה עם פרסומים המהווים עבירה ושיש בהם סיכון כאמור, שיעמוד לצד הכלי הפלילי (ולא כחלופה לו). בשונה מהדין הפלילי המכוון נגד מפרסם התוכן ותוצאתו ענישת מפרסם שעבר עבירה, הכלי המוצע נועד לאפשר התמודדות יעילה ומהירה, אך שקולה ומידתית, עם התוכן המזיק עצמו, על מנת להקטין את הסיכון הנשקף ממנו.

הסרת תכנים מהמרחב המקוון טומנת בחובה חשש לפגיעה בחופש הביטוי הלגיטימי, וזאת במיוחד כשההסרה נעשית טרם מיצוי ההליך הפלילי. עם זאת, גל הטרור הפוקד את מדינתנו בחודשים האחרונים כתוצאה בין היתר מההסתה הקשה באינטרנט, כמו גם פרסומים אחרים המהווים עבירות פליליות ומסכנים את ביטחונו של אדם, את ביטחון הציבור או את ביטחון המדינה, מצריכים קביעת כלי חדש וייחודי זה שיאפשר התמודדות עם פרסומים כאמור, תוך הטלת הגבלות ברורות לעניין הפעלתו כך שהפגיעה בזכות לחופש ביטוי בכלל ובשיח החופשי המאפיין את האינטרנט, תהיה נמוכה ככל האפשר ולא תעלה מעבר לנדרש.

לסעיף 2 להצעה – צו להסרת תוכן

מטרת חוק זה היא לייעל את ההתמודדות עם פרסום תכנים המהווים עבירה ושיש בהם סיכון ממשי לביטחונו של אדם, לביטחון הציבור או לביטחון המדינה, באמצעות מניעת המשך פרסומם של תכנים אלה או צמצום מרבי של החשיפה אליהם. מוצע להסמיך את בית משפט, לבקשת תובע, ליתן צו להסרת תוכן הפרסום. בהתאם להגדרת "אתר

אינטרנט" בסעיף 1 להצעה, ניתן יהיה לתת צו כלפי מפרסם התוכן או כלפי הבעלים, המנהל, או המפעיל של אתר האינטרנט שבו פורסם התוכן או כלפי נציגי ספק שירות האיתור האינטרנטי, בין שהאתר או הספק מאוחסן בשרת בישראל ובין שהוא מאוחסן בשרת מחוץ לישראל. בנוסף, צו כאמור יכול שיינתן כלפי ספק שירות איתור אינטרנטי (מנועי חיפוש) שתוצאות החיפוש שלהם מאפשרות גישה לתכנים כאמור. משמעות צו זה לגבי ספק שירות איתור אינטרנטי היא שיהיה עליהם למנוע גישה לתוכן למשל על ידי הסרת תוצאות החיפוש.

בשל החשש לפגיעה האמורה בזכות לחופש הביטוי הלגיטימי, מוצע לקבוע שני תנאים מצטברים שרק בהתקיימם יוסמך בית המשפט ליתן צו להסרת התוכן: התנאי הראשון - שפרסום התוכן מהווה מעשה שהוא עבירה פלילית; התנאי השני - שהמשך הפרסום מהווה סיכון ממשי לביטחוןנו של אדם, לביטחון הציבור או לביטחון המדינה. בהקשר זה יודגש, כי הכוונה היא לפרסומים שהסיכון הנשקף מהם אינו סיכון עקיף ותאורטי, סיכון בעלמא. השימוש בסמכות זו ייוחד רק למקרים בהם המשך הפרסום עלול להביא לסיכון ממשי לאינטרסים המוגנים האמורים.

נוכח רגישות הדברים, מוצע לקבוע כי פנייה לבית משפט בבקשה למתן צו להסרת תוכן תוגש בהסכמה בכתב של היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיך לכך.

בקשה לפי חוק זה תוגש בידי פרקליט מפרקליטות המדינה או תובע מהתביעה המשטרית, שהוסמכו לכך על-ידי היועץ המשפטי לממשלה.

יצוין, כי במסגרת דיון בהערות שיתקבלו לתזכיר, תיבחן האפשרות להסמיך גם את בית המשפט שהרשיע אדם בגין פרסום שפורסם על-ידו, להוציא צו המורה על הפסקת ביצוע העבירה באמצעות הסרת הפרסום נשוא העבירה, וזאת אף אם אין בפרסום כדי להוות סיכון ממשי לביטחוןנו של אדם, לביטחון הציבור או לביטחון המדינה. בשונה מהסמכות המוצעת והמפורטת לעיל שתכליתה מניעת סיכון ממשי כמפורט, התכלית של הסמכת בית המשפט הגוזר את הדין להורות גם על הסרת פרסום היא מניעת המשך ביצוע העבירה על ידי מי שהורשע על-ידי בית המשפט.

לסעיף 3 להצעה – סדרי הדין

על מנת לאפשר למי שעלול להיפגע מהסרת הפרסום להשמיע את טענותיו, מוצע לקבוע כי לדיון בבקשה להסרת תוכן יזומנו מפרסם התוכן והבעלים, המנהל, או המפעיל של אתר האינטרנט בו פורסם התוכן וכן נציגי ספק שירות איתור אינטרנטי ככל שאין מניעה לזמנם בנסיבות העניין, ויתקיים דיון במעמד הצדדים. יודגש כי לעניין סעיף זה אין הכוונה להמצאה כדיון והזימון יכול להיעשות גם בדרכים אחרות, כגון באמצעות יידוע על הדיון באמצעות שליחת דואר אלקטרוני.

ככל שקיים קושי ממשי לזמנם כאמור (למשל אם זהותם אינה ידועה; אם קיימים קשיים ממשיים לזמנם, כגון במקרים בהם הם נמצאים לפי המידע הקיים באזור או בחו"ל; אם מדובר בארגון טרור; אם קיימת דחיפות בהתחשב במידת הסיכון הנובע מהפרסום), על התובע יהיה לפרט בפני בית המשפט את הנסיבות שלא אפשרו את הזימון, ובית המשפט יהיה רשאי לקיים דיון במעמד צד אחד אם שוכנע כי לא ניתן היה, בנסיבות העניין, לזמן את מפרסם התוכן ואת מהגורמים הקשורים לאתר האינטרנט המנויים לעיל או אם הם זומנו כדיון ולא התייצבו.

מוצע לקבוע, כי לצורך הליך זה, רשאי בית המשפט להיזקק לראיות שאינן קבילות. צו להסרת תוכן שיינתן מכוח סעיף זה יכלול את פרטי הפרסום שיש להסיר וכן את המועד לביצוע הצו האמור.

מוצע לקבוע חובה לפרסם הודעה באתר משרד המשפטים בדבר החלטה להסיר תוכן, על מנת להבטיח שקיפות במקום בו ישנה פגיעה, גם אם מוצדקת, בביטוי, ולצורך יידוע הציבור בהחלטות כאמור על מנת לאפשר הגשת בקשה לעיון

חוזר או לערער על החלטה. שר המשפטים יהיה רשאי לקבוע בתקנות דרכים נוספות לפרסום ההודעה. ברי כי פרסום הודעה כאמור לא יכלול חזרה על התוכן המוסר והוא יעשה באופן שאין בו כדי לפגוע באינטרסים שהסרת הפרסום באה להגן עליהם.

לסעיפים 4 ו-8 להצעה – עיון חוזר וערעור על החלטת בית המשפט

מוצע לקבוע כי על החלטת בית המשפט בדבר הסרת תוכן כאמור – בין אם הוחלט להוציא צו להסרת התוכן ובין אם הוחלט שלא להיעתר לבקשה - ניתן להגיש בקשה לעיון חוזר לאותו בית משפט שנתן את החלטה, וזאת אם התגלו עובדות חדשות שלא היו ידועות לבית המשפט בעת מתן החלטה או אם השתנו הנסיבות שהיו בפני בית המשפט כאמור במועד קבלת החלטה, והדבר עשוי לשנות את החלטתו של בית המשפט בעניין זה.

מוצע לקבוע כי על החלטה סופית בבקשה למתן צו להסרת תוכן לפי סעיף 2 להצעה או בבקשה לעיון חוזר לפי סעיף 4, רשאי המעוניין בכך להגיש ערעור לבית המשפט העליון.

לסעיף 5 להצעה – הצגת מידע חסוי

מוצע לקבוע הסדר המאפשר לתובע להציג מידע חסוי במעמד צד אחד לפני בית המשפט בהליך לפי חוק זה. אם ביקש תובע כאמור, יודיע על כך למשיבים או לבאי כוחם. לצורך הכרעה בבקשה, מוצע לקבוע כי בית המשפט יהיה רשאי לעיין במידע החסוי שהוגש לו במעמד צד אחד, ורשאי לקבל פרטים נוספים שלא בנוכחות המשיבים או באי כוחם.

מצא בית המשפט שהעניין שיש באי גילוי המידע לשם הגנה על ביטחון המדינה, יחסי החוץ שלה, שלום הציבור או עניין ציבורי חשוב אחר, עדיף מן הצורך לגלותו למשיבים לשם עשיית צדק, הוא רשאי לקיים את הדיון שלא בנוכחות המשיבים ומבלי לגלות להם את תוכנו של המידע החסוי.

מוצע לקבוע כי בית המשפט יודיע לתובע, ולמשיבים או לבאי כוחם, על החלטתו בבקשה להציג בפניו את המידע החסוי במעמד צד אחד. מטרתה של ההודעה הנמסרת על-ידי בית המשפט, היא ליידע את המשיבים בדבר החלטה, וכן לאפשר לתובע, במקרה שבו בית המשפט לא קיבל את הבקשה לעיין במידע במעמד צד אחד והחליט כי יש לגלות את המידע למשיבים, לערער על החלטה לבית המשפט העליון או לבקש מבית המשפט שלא להתחשב במידע החסוי. בהקשר זה מוצע לקבוע, כי בית המשפט רשאי לקבוע כי נימוקי החלטתו בבקשה לעיין במידע חסוי, כולם או מקצתם, יהיו חסויים, וזאת על מנת למנוע מצב שבו ייחשף מידע חסוי מתוך נימוקי החלטה.

בנוסף, מוצע לקבוע כי אם בית המשפט מחליט לקבל את בקשתו של התובע ולקבל מידע חסוי במעמד צד אחד, הוא יורה לתובע להעביר למשיבים פרטים או תמצית של המידע החסוי, וזאת ככל שניתן לעשות כן מבלי לפגוע בביטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה, בשלום הציבור או בעניין ציבורי חשוב אחר.

הסדר זה מבוסס על הסדר הקיים בחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 בקשר להליכים בפני בית הדין לעררים.

סעיפים 6 ו-7 להצעה – החלטה של בית משפט על גילוי מידע חסוי וערעור עליה

מוצע לקבוע כי במקרה שבו החליט בית המשפט על גילוי המידע החסוי למשיבים או לבאי כוחם, רשאי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לבקש שלא להביא בחשבון את המידע האמור לצורך החלטה בבקשה להסרת תוכן. במקרה כאמור, בית המשפט לא יתחשב במידע החסוי והמידע לא יועבר למשיבים או לבאי כוחם. זאת, על מנת להבטיח איזון בין המקרה הספציפי הנדון לבין שיקולים כלליים של ביטחון המדינה, יחסי החוץ שלה, שלום הציבור או עניין ציבורי חשוב אחר.

מוצע לקבוע הוראות מיוחדות לעניין ערעור על החלטה לגלות מידע חסוי. מוצע לקבוע, כי היועץ המשפטי לממשלה רשאי להגיש ערעור בזכות לבית המשפט העליון, על החלטת בית המשפט לעניינים מינהליים לגלות מידע חסוי. זכות זו נדרשת במקרים שבהם ציווה בית המשפט על גילוי מידע חסוי, שגילוי עלול, לדעת היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, לפגוע בביטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה, בשלום הציבור או בעניין ציבורי חשוב אחר.

מוצע לקבוע, כי כאשר הודיע בא כוחו של היועץ המשפטי לממשלה לבית המשפט כי הוא שוקל להגיש ערעור כאמור לעיל, לא יועבר החומר החסוי למשיבים או לבאי כוחם, ובלבד שהערעור יוגש בתוך 15 ימים. מסגרת זמנים זו תאפשר מחד גיסא כי לא יועבר מידע חסוי למשיבים עד שמוצו האפשרויות לפי ההסדר המוצע, בטרם חשיפת המידע, ומאידך גיסא תאפשר קבלת החלטה מהירה ותקדם את סיום הדיון העיקרי בפני בית המשפט.

מוצע לקבוע כי כאשר בא כוח היועץ המשפטי לממשלה מודיע לבית המשפט כי הוא מתכוון להגיש ערעור כאמור, ולאחר מכן מחליט שלא להגיש ערעור, עליו להודיע על כך בהקדם האפשרי לבית המשפט.

מוצע לקבוע כי הדיון בערעור יתקיים בדלתיים סגורות, ורשאי בית המשפט העליון לעיין בחומר החסוי במעמד צד אחד ולשמוע הסברים נוספים מבא כוח היועץ המשפטי לממשלה. זאת, על מנת להבטיח את אי גילוי המידע עד להכרעת בית המשפט הסופית בערעור.

הסדר זה מבוסס על הסדר הקיים בחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 בקשר להליכים בפני בית הדין לעררים.

לסעיף 9 להצעה – תחולת חוק בתי משפט לעניינים מנהליים

מוצע לקבוע כי הוראות חוק בתי המשפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, יחולו על הליכים לפי חוק זה, בכפוף להוראות הקבועות בו.

לסעיף 10 להצעה – ביצוע ותקנות

מוצע לקבוע כי שר המשפטים יהיה ממונה על ביצוע חוק זה, והוא יהיה רשאי לקבוע תקנות לביצועו כמפורט בסעיף 10 להצעה.

ג. השפעת החוק המוצע על תקציב המדינה:

לא נראית השפעה צפויה.

ד. השפעת החוק על תקנים במשרדי הממשלה ועל ההיבט המנהלי:

ייבחן בהמשך.

ה. להלן נוסח החוק המוצע:

תזכיר חוק מטעם הממשלה:

תזכיר חוק הסרת תוכן המהווה עבירה מרשת האינטרנט, התשע"ו-2016

"בית משפט לעניינים מנהליים" - בית משפט לעניינים מנהליים, כמשמעותו בסעיף 3 לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים, התש"ס-2000;

"אתר אינטרנט" - אתר אינטרנט שיש לציבור או לחלק ממנו אפשרות כניסה או גישה אליו בתשלום או בלא תשלום, לרבות תוך שימוש בקוד או בסיסמה, בין שהאתר מאוחסן בשרת בישראל ובין שהוא מאוחסן מחוץ לישראל;

"ספק שירות איתור אינטרנטי" - מי שמספק באמצעות האינטרנט שירות שמהותו מתן אפשרות לאתר מידע ברשת האינטרנט באופן אלקטרוני;

"מפרסם" - כהגדרתו בסעיף 34כד לחוק העונשין, התשל"ז-1977;

"חוק המעצרים" - חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996;

"תובע" - כמשמעותו בסעיפים 12(א)(1)(א) ו- 12(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 שהוסמך בידי היועץ המשפטי לממשלה לטיפול בבקשות להסרת תוכן לפי חוק זה.

2. צו להסרת תוכן (א) בית משפט לעניינים מנהליים רשאי, על פי בקשה של תובע, ליתן צו

להסרת תוכן מאתר אינטרנט כלפי מפרסם התוכן או כלפי הבעלים, המנהל, או המפעיל של אתר האינטרנט שבו פורסם התוכן, אם שוכנע כי פרסום התוכן האמור מהווה מעשה שהוא עבירה פלילית, וכי בנסיבות העניין יש בהמשך פרסום התוכן כדי לסכן באופן ממשי את ביטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את בטחון המדינה (בחוק זה - צו הסרת תוכן).

(ב) צו לפי סעיף קטן (א) יכול שיינתן כלפי ספק שירות איתור אינטרנטי, על מנת למנוע גישה לתוכן כאמור באותו סעיף.

(ג) בקשה לפי סעיף זה תוגש בהסכמה בכתב של היועץ המשפטי לממשלה או מי שהוא הסמיך לכך.

3. סדרי דין (א) לדיון בבקשת תובע להוצאת צו להסרת תוכן יזומנו מפרסם התוכן

והבעלים, המנהל, או המפעיל של אתר האינטרנט שבו פורסם התוכן האמור וכן נציגי ספק שירות האיתור האינטרנטי (בחוק זה - המשיבים) אם אין מניעה לזמנם בנסיבות העניין; ככל שקיימת מניעה לזמנם כאמור, יפרט התובע בפני בית המשפט את הנסיבות שלא אפשרו את זימונם.

(ב) הדיון במתן צו להסרת תוכן יתקיים במעמד הצדדים שזומנו לדיון; ואולם, בית משפט לעניינים מנהליים רשאי לתת צו להסרת תוכן במעמד צד אחד, אם שוכנע כי בנסיבות העניין קיימת מניעה לזמנם, כאמור בסעיף קטן (א) או אם הוא סבור שהמשיבים הוזמנו כדיון ולא התייצבו לדיון.

(ד) לשם החלטתו בבקשה רשאי השופט להיזקק לראיות אף אם אינן קבילות במשפט.

(ה) צו להסרת תוכן יכלול את פרטי הפרסום שיש להסירו ואת המועד לביצועו.

(ו) שר המשפטים יפרסם באתר משרד המשפטים הודעה לציבור בדבר צווים שניתנו להסרת תוכן.

עיון חוזר 4. על החלטה לפי סעיף 2 ניתן להגיש לבית המשפט בקשה לעיון חוזר אם התגלו עובדות שלא היו מונחות לפני בית המשפט בעת מתן ההחלטה או השתנו נסיבות, והדבר עשוי לשנות את החלטת בית המשפט.

הצגת מידע חסוי 5. (א) תובע רשאי לבקש מבית משפט לעניינים מינהליים להציג לפניו מידע חסוי אף שלא בנוכחות המשיבים ובאי כוחם ובלי לגלות להם את תוכנו; ביקש התובע כאמור יודיע על כך למפרסם התוכן וליתר הצדדים להליך או לבאי כוחם.

(ב) בית משפט לעניינים מינהליים רשאי לעיין במידע חסוי שהוגשה לגביו בקשה כאמור בסעיף קטן (א) לשם החלטה בבקשה, ורשאי הוא לקבל מהתובע פרטים נוספים לעניין המידע שלא בנוכחות מפרסם התוכן, יתר הצדדים להליך ובאי כוחם.

(ג) מצא בית משפט לעניינים מינהליים כי העניין שיש באי-גילוי של המידע החסוי לשם הגנה על ביטחון המדינה, יחסי החוץ שלה, שלום הציבור או עניין ציבורי חשוב אחר, עדיף מן הצורך לגלותו לשם עשיית צדק, רשאי הוא לקיים את הדיון בענייניו של מפרסם התוכן אף שלא בנוכחות המשיבים ובלי לגלות להם את תוכנו של המידע החסוי.

(ד) בית משפט לעניינים מינהליים יודיע לתובע, למשיבים ולבאי כוחם על החלטתו בבקשה לפי סעיף זה ורשאי הוא לקבוע שנימוקי ההחלטה, כולם או מקצתם, יהיו חסויים.

(ה) החליט בית משפט לעניינים מינהליים שלא לגלות למפרסם התוכן, למשיבים ולבאי כוחם את תוכנו של מידע חסוי, כולו או מקצתו, יורה לתובע על העברת פרטים או תמצית של המידע החסוי למשיבים, ככל שניתן לעשות כן מבלי לפגוע בביטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה, בשלום הציבור או בעניין ציבורי חשוב אחר.

ערעור היועץ המשפטי 6. (א) על החלטת בית משפט לעניינים מינהליים בעניין מידע חסוי רשאי היועץ המשפטי לממשלה לערער בזכות לפני בית המשפט העליון שידון בערעור בשופט אחד. מידע חסוי

(ב) הודיע בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לבית משפט לעניינים מינהליים כי הוא שוקל להגיש ערעור לבית המשפט העליון כאמור בסעיף קטן (א), לא יעביר בית משפט לעניינים מינהליים את המידע למשיבים ולבאי כוחם עד להכרעה בערעור, ובלבד שהערעור יוגש בתוך 15 ימים מיום שמסר הודעה כאמור.

(ג) מסר בא כוח היועץ המשפטי לממשלה הודעה כאמור בסעיף קטן (ב) והחליט לאחר מכן שלא להגיש ערעור כאמור באותו סעיף קטן יודיע על כך בהקדם האפשרי לבית משפט לעניינים מינהליים.

(ד) הדיון בערעור לפי סעיף קטן (א) יתקיים בדלתיים סגורות ורשאי בית המשפט העליון לעיין במידע החסוי לשם החלטה בערעור ולקבל פרטים נוספים מבא כוח היועץ המשפטי לממשלה לעניין המידע שלא בנוכחות המשיבים ובאי כוחם.

החליט בית משפט לעניינים מינהליים על גילוי של מידע חסוי למשיבים או לבאי כוחם, או הורה בית המשפט העליון על גילוי של מידע כאמור, רשאי בא כוח היועץ המשפטי לממשלה לבקש מבית משפט לעניינים מינהליים כי לא יביא בחשבון את המידע האמור לצורך החלטה בעניינו של מפרסם התוכן; ביקש בא כוח היועץ המשפטי לממשלה כאמור לא יתחשב בית משפט לעניינים מינהליים במידע האמור והמידע לא יועבר למשיבים ולבאי כוחם.

אי-הסתמכות על מידע חסוי 7.

החלטה סופית של בית משפט לעניינים מינהליים בבקשה למתן צו להסרת תוכן לפי סעיף 2 או בבקשה לעיון חוזר לפי סעיף 4 ניתנת לערעור לפני בית המשפט העליון.

ערעור על החלטת בית משפט 8.

הוראות חוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000 יחולו על הליכים לפי חוק זה, בכפוף להוראות חוק זה.

תחולת חוק בתי משפט לעניינים מינהליים 9.

שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו, לרבות בדבר –

ביצוע ותקנות 10.

(1) מסירת זימון על הגשת בקשה או ערעור לפי חוק זה;

(2) דרכי פרסום הודעה לציבור בדבר הסרת תוכן לפי סעיף 3(ו);

(3) סדרי הדיון בבקשה למתן צו לפי סעיף 2 ובבקשה לעיון חוזר לפי סעיף 4 לחוק;